

Ericus Segerfel dictus filius fuit Erici regis Sueonum. Is post paterni regni sceptrum nullo procerum resistente moderanda suscepit. Erat Ericus in omnibus bellis adeo fortunatus, ut nullum aggredere, quin subactis hostibus victor existeret. quo euentu passim ab omnibus Victoriosi cognomen tulit. quippe fortuna ut eum illustriorem efficeret, ubique illi potentissimos hostes obiecit, in primis uero Agnerum Daniae regem. Is enim suo regno non contentus, Suetiae partem inuadere statuit. Verum praelio commisso Agnerus maiore parte exercitus amissa, fortiter pugnans occubuit. Postea Liuoni, Finni, Estones, Curetes, &

Prusii conspirantes, magna clade Gothica littora attigerunt. Hisce Ericus obtiniam processit, atque ijs deuictis eorum regiones sibi uectigales reddidit. Itaque huius Erici nomen non solum domi, uerum etiam in remotioribus locis celebre habitum. Proinde Otto primus Imperator missis legatis eum sui Imperii confederatum fecit, ac multis priuilegijs ornauit, anno 950. Id cum Haraldus Daniae rex egerrime ferret, atque in sui regni perniciem id factum assereret, Ericum imparatum opprimere uoluit. Verum dum classem in Suetiam dirigit, triste nuntium accepit, Ottonem Caesarem occiduas partes Daniae formidabili exercitu deuastare. Proinde reuocato exercitu, quem impugnandae Gothiae expediuerat, Ottonis conatibus mature obuiam procedendum statuit. Verum bello superatus Erici clementia pacem impetrauit. Postea Ericus rex amplissimo regno (quod Tanais fluius ab Oriente, & Albis ab Occidente terminabat) potitus, id in pace & magna tranquillitate gubernauit. Tandem cum optime praefuisset obiit, & Erico filio regnum reliquit. Ioan. Mag. lib.